

הדרך הנכונה לבקש

Category: חגים

בשנת 2008 תקופה קצרה אחרי החתונה הרב חיים וחוי ברוק נסעו לשליחות לעיר בוזמן במונטנה, אחרי תקופה שהם חיו שם הם ערכו בדיקות רפואיות והם למדו לדעת שלא יהיו להם ילדים ביולוגיים. כמובן שהידיעה הזאת שברה מאוד את רוחם.

כתוצאה מכך בני משפחה וחברים שציפו לילד נמנעו מלספר להם את זה כדי לא לצער אותם, אבל כשהם שמעו את זה מאוחר יותר הם נפגעו מכך שהסתירו את זה מהם, ובכלל כולם נתנו להם איחולים שיזכו לילדים וריחמו עליהם, והם מאוד לא אהבו להיות אלו שמרחמים עליהם.

זמן מה לאח"ז אבי של חוי הציע להם לחשוב על אימוץ, הוא אמר להם: ישנם בעולם הרבה ילדים שזקוקים להורים, הם שמעו אבל לא הפנימו.

כשהרב ברוק השתתף בכינוס השלוחים בניו יורק הראו וידיאו איך שהרבי מייעץ לאשה שבאה לבקש ברכה לילדים שתחשוב על האפשרות לאמץ ילדים, כשהוא שמע את זה הוא הרגיש שזה גם מסר עבורו ללכת בכיון הזה. הם פירסמו בין חברים שהם רוצים לאמץ ילד כדי שאם מישהו ישמע על תינוק שזקוק לאימוץ שיעבירו להם את המידע,

יום אחד הוא קיבל טלפון מחבר שליח של הרבי ברוסי 'שסיפר לו שאחת מהנשים בקהילה אם חד הורית ילדה תינוקת שיש לה הרבה בעיות בריאותיות והיא נסעה איתה לארה"ב והיא שוהה כעת בבית"ר בניו ג'רסי, האם הצעירה היא בודדת בלי תמיכה משפחתית והיא הבינה שהיא לא תהי' מסוגלת לטפל בתינוקת ולכן היא מעוניינת למסור אותה לאימוץ. השליח מרוסי 'סיים את סיפורו ושאל אותו האם הוא יהי' מוכן לאמץ אותה, הוא מיד ענה שכן.

הם יצאו לניו ג'רסי כדי לאמץ אבל גילו שישנם הרבה בעיות ביורוקרטיות, יותר קל לאמץ ילד ממדינה אחרת כשהוא נמצא במדינת המוצא לזה יש תהליך חוקי ברור לאימוץ, אבל פה בגלל שהתינוקת כבר היתה בארה"ב על ויזה רפואית ופתאום רוצים להשאיר אותה לאימוץ זה יצר סבך ביוקרטי, אבל בסופו של דבר הם התגברו על זה.

גברת ברוק סיפרה שברגע שהיא קיבלה את הילדה לידי 'באותו רגע כל הכאב והצער ע"כ שלא היו לה ילדים נמס ברגע אחד. היא הרגישה מיד שיש לה ילדה משלה, זה ריפא את הלב הכאוב שלה. כשהם סיפרו לקהילה שלהם במונטנה שהם מאמצים תינוק, הקהילה שמחה מאוד, וכשהם חזרו עם התינוקת לבוזמן הבית כבר הי' מלא במתנות מכל דבר שרק צריך עבור תינוק.

חודש לאח"ז התקיים כינוס השלוחות העולמי, הנהלת הכינוס ביקשה ממנה שתחלוק את הסיפור שלה עם כולם, כי ישנם עוד הרבה זוגות שמתמודדים עם בעיות של פוריות, היא אכן דיברה בכינוס והנאום שלה הפך לשיחת היום.

מה שקרה זה שבעשר דקות היא בעצם יצרה רשת של חמשת אלפים זוגות של שלוחות בכל העולם שידעו שהיא מעוניינת לאמץ ילדים.

כמה חודשים אחרי הכינוס הם קיבלו טלפון משליח מניו ג'רסי שסיפר שיש לו אשה בקהילה שהיא בהריון ומסיבות שונות היא מעוניינת למסור את התינוק שיוולד לאימוץ והוא שואל אותו האם הוא מעוניין לאמץ. זה קרה 6 חודשים אחרי שהם אימצו את התינוקת הראשונה שלהם, היו כאלו שיעצו להם שאין מה למהר, אבל הם מיד הסכימו.

אותה אישה היתה אמורה ללדת אחרי החגים, אבל אז בשמיני עצרת כשהם שהו בטקסס אצל הורי 'של חוה נודע להם שהאשה ילדה את התינוקת מוקדם מהמתוכנן, והם צריכים מיד לבוא לאמץ את התינוק בצורה חוקית, כי אחרת התינוקת תמסר לידי המחלקה הסוציאלית של המדינה שמטפלת בילדים כאלו.

הבעי 'היתה שבאותה שנה זה הי 'שלש ימים חג דהיינו חמישי שישי ושבת, ולא הי 'להם שום דרך להגיע לניו ג'רסי לפני יום ראשון, אחרי מאמצים רבים בני משפחה שלהם הגיעו לביה"ר במוצ"ש וקיבלו את הילדה. ביום ראשון בבוקר כשהם נחתו בנמל התעופה בניוארק בחני 'של חברת השכרת רכב הם קיבלו את התינוק לידם.

כמה שנים עברו הרב ברוק ביקר במונטריאול קנדה, משם הוא התקשר לאשתו ומספר לה על עסקן מניו יורק שסיפר לו על בחורה יהודי 'מברוקלין שהיא בהריון ומעוניינת למסור את הילד לאימוץ, אבל הוא הוסיף שאב התינוק הוא אפרו אמריקני, התינוק יהי 'ילד מעורב Bi Racial.

אשתו אמרה לו מיד שהיא מוכנה לאמץ את התינוק, היא גדלה בשליחות בטקסס ושם לא היו בעיות כאלה, דוקא הוא שגדל בברוקלין בשכונה שבה גרים חסידים ואפרו אמריקנים עם יחסים מתוחים בין שני הקהילות דוקא הוא ידע והבין שלילד מעורב בקהילה החסידית יהי 'קשה מאוד, אבל אחרי דיון ארוך הם החליטו לאמץ את הילד. בבוא הזמן נולד בן וכשהוא הי 'בן שמונה ימים הכניסו אותו בביתו של אברהם אבינו ונקרא שמו בישראל מנחם מענדל.

ואכן הוא גילה שלא קל לגדל ילד כזה בקהילה חסידית, ישנם הרבה אתגרים שצריך להתגבר עליהם.

תקופה אח"ז הגיעה אשה וסיפרה להם שהיא בהריון ורוצה למסור את הילד לאימוץ, לפי החוק אסור לשלם כסף כדי לקבל ילד לאימוץ אבל מותר לממן לאם הוצאות רפואה ועוד דברים, הם אכן מימנו עבורה את כל ההוצאות וליוו אותה לאורך כל הדרך, יום אחד הם קיבלו הודעה שהיא היתה מעורבת בתאונה והיא איבדה את התינוק.

הם היו מאוד שבורים מכך שהם איבדו את התינוק שהם כה ציפו לו, בסופו של דבר התברר שאותה אשה מעולם לא היתה בהריון, היא שיקרה אותם גנבה את כספם ושברה את ליבם.

כמו בהרבה מקומות אחרים גם בבוזמן יש קעמפ גן ישראל בקייץ, יום אחד הם קיבלו טלפון מאשה מבוגרת שביקשה שהם יקבלו את הנכדה שלה שהיא בת 12 לקעמפ. הם ענו לה שזה לא קעמפ שישנים בו ואין להם מקום בשבילה, אבל הסבתא התחננה שיקחו אותה, היא סיפרה שהאמא של הילדה נפטרה והאבא לא מסוגל לגדל את הבת שלו, הם הכניסו את הנערה הצעירה אליהם הביתה למשך כמה שבועות והיא עזבה אחרי הקעמפ.

כמה ימים לאח"י הסבתא התקשרה ואמרה שהילדה מאוד אוהבת את המשפחה והיא רוצה שהם יאמצו אותה. לזוג ברוק היתה דילמה, הפעם לא מדובר על אימוץ של תינוק שזה עתה נולד, אלא על ילדה גדולה עם כל הבעיות הכרוכות בכך. אבל הם החליטו לעשות את זה והם אימצו אותה, והיא הפכה לחלק מהמשפחה.

עברה תקופה ואז באחד הפעמים שהרב חיים ביקר במשרד הדואר, כשהוא עומד בתור נגשה אליו אשה ואומרת לו כבוד הרב אני יודעת שאתה אימצת כמה ילדים, הבת שלי בהריון ורוצה למסור את ילדה לאימוץ, אולי אתה מכיר מישהו שרוצה לאמץ ילד, כן, הוא ענה, אני מעונין לאמץ עוד ילד.

היא מאוד שמחה לשמוע וכך הצטרפה עוד תינוקת למשפחה. כעת הם משפחה עם חמשה ילדים מאומצים ארבעה בנות ובן.

ישנו דיון ידוע מה משפיע יותר, Nature or Nurture דהיינו, האם הגנים שמקבלים מההורים מגדירות איך הילדים יגדלו, או שהעיקר זה החינוך שמקבלים בבית שבו הם גדלים.

ההורים האלו אומרים שלגנים תרומה ענקית לילד, וזה מעצב את הילד למשך כל חייו יש להם חמישה ילדים שכל אחד מהם חולק גנים אחרים, לאידך הם מודעים לכח של החינוך והבית שבו הילדים גדלים. ולכן הם עושים הכל כדי שהם כולם יקבלו את אותו חינוך בבית שהוא מלא באהבה.

עוד תובנה מענינת שיש להם, הם סבורים שהאהבה לילד מאומץ גדולה יותר מאשר לילד ביולוגי, כי אצל ילד מאומץ זוהי "אהבה שאינה תלוי בדבר", זוהי אהבה שבאה מתוך בחירה חפשית. השליח מסכם ואומר דבר אחד ברור לו, אם בכלל כל ילד הוא ברכה הרי שכל ילד מאומץ הוא נס)!! מתוך עמי מגזין גליון לחה"ס השתא).

היום אנו מתחילים לומר את" תפילת גשם "במשך חודשי הקיץ מפסח ועד שמח"ת אנו מזכירים בתפילת העמידה" מוריד הטל "מהיום מתחילים לומר" משיב הרוח ומוריד הגשם "הרבי מסביר בשיחותיו שטל זה דבר שבא כל יום" טל לא מיעצר "זה חלק מהטבע, כמו שהשמש זורחת כל יום, זה לא תלוי בעבודת הנבראים, משא"כ גשם, אין שום ביטוח שהגשם אכן יגיע, יש שנים שהוא מגיע בשפע ויש חלילה שנות בצורת. אם הטל מסמל את הטבע הרי שהגשם מסמל את הלמעלה מדרך הטבע.

ישנם כאלו שחושבים שילדים זה כמו טל, זה דבר טבעי, אבל האמת היא שזה כמו גשם, יש כאלו שמבורכים בגשם ויש כאלו שלא, ילדים זהו דבר שהוא למעלה מדרך הטבע,

היום אנו למדים משהו נוסף, בשמיני עצרת אנו לא" שואלין גשמים "אנו לא מתחילים להתפלל שה' יוריד לנו גשם אלא רק" מזכירין גשמים, "דהיינו מכירים בכך שהקב"ה הוא זה שמוריד את הגשם.

בארץ ישראל רק בז' חשוון נתחיל לבקש מהקב"ה" ותן טל ומטר לברכה "שיתן לנו גשם, בחוץ לארץ נתחיל" לשאול גשמים "רק בחמישי לדצמבר, כשמתחילה עונת החורף,

נשאלת השאלה מה קורה כאן, אם אנו זקוקים לגשם מיד בשמע"צ מדוע לא מתחילים" לשאול גשמים "מיד באותו יום, ואם לא זקוקים לגשם מדוע" מזכירים גשמים."

אומרת הגמרא" (הזכרה ריזוי שאלה היא) "תענית ד, ב. (הגמ' מלמדת אותנו דבר נפלא. כמו שאם אתה רוצה לבקש בקשה חשובה מאדס אחר אתה לא פונה אליו בפעם הראשונה שאתה פוגש אותו ואומר לו תביא לי את מה שאני צריך. קודם אתה פוגש אותו פעם ופעמיים ושלוש ויוצר קירבה מסויימת, ורק כשאתה מרגיש קרוב אתה פונה אליו עם הבקשה, ואז יש סיכוי שהוא ימלא אותה.

זה גם נכון ביחס שלנו לקב"ה, לא מגיעים בשמיני עצרת ותובעים" תן גשם, "זה לא ראוי ולא מנומס, קודם מכירים בכך שהקב"ה הוא זה שמוריד גשמים" משיב הרוח ומוריד הגשם, "ורק אחרי" שמרצים אותו "כביכול רק אז באים עם הבקשה" ותן טל ומטר לברכה."

ובלשון אדה"ז בשו"ע" והזכרה זו היא ריזוי שאלה שטרם שישאלו הגשמים בעונתם כשיגיע זמן השאלה, מרצין לפניו בהזכרת גבורותיו שמוריד גשמים) "או"ח קיד, א) (ראה שיחות קודש תשל"ט ח"ג ע. 550 ')

אנו נמצאים בתקופה קשה, אנו זקוקים לנס כדי להתפטר מהנגיף הזה שמשגע את העולם, תפילת גשם מלמדת אותנו שצריך לרצות את הקב"ה לפני שמבקשים ממנו שיעשה לנו נס.

איך מרצים את הקב"ה, הדרך הטובה והסלולה היא להוסיף בקיום המצות, כשאנחנו מוסיפים מצוה בחיי היום יום אנו מראים רצון טוב שאנחנו מוכנים לעשות משהו למענו ואז הקב"ה יתרצה וישמח לעשות משהו למעננו.

יתרה מזו, עלינו להפנים את האמונה שכל מה שקורה בעולם זה בהשגח"פ, אחרי שאנחנו נחי' עם התודעה שיש בעה"ב לבירה זו אז כשאנו באים ומבקשים ממנו שיעשה לנו נס התפילה שלנו היא אמיתית והיא מתקבלת בעליונים ופועלת בתחתונים.